

Lovtidende A

2010

Udgivet den 23. september 2010

8. september 2010.

Nr. 1087.

Bekendtgørelse af lov om buskørsel¹⁾

Herved bekendtgøres lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 19. februar 2003, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 474 af 9. juni 2004, § 64 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 37 i lov nr. 582 af 24. juni 2005, § 1 i lov nr. 553 af 6. juni 2007 og § 126 i lov nr. 1336 af 19. december 2008.

De ændringer, der følger af § 43 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden fastsættes af justitsministeren, jf. § 55, stk. 1, i lov nr. 718 af 25. juni 2010.

Kapitel 1

Tilladelse til buskørsel

§ 1. Den, der er etableret på dansk område og udfører erhvervmæssig personbefordring med dansk indregistreret motorkøretøj indrettet til befordring af flere end 9 personer, føreren medregnet, skal have tilladelse hertil.

Stk. 2. Medmindre andet følger af bestemmelser fastsat af Det Europæiske Fællesskab, international aftale eller bestemmelser fastsat af transportministeren²⁾, kræver udførelse af erhvervmæssig personbefordring særlig tilladelse ved kørsel

- 1) over landets grænse eller
- 2) på dansk område af en virksomhed etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved erhvervmæssig personbefordring forstås kørsel med de i stk. 1 nævnte køretøjer

- 1) med personer uden en nærmere tilknytning til den person, virksomhed eller sammenslutning, der udfører eller lader kørslen udføre,
- 2) som udføres mod vederlag, eller
- 3) som udgør den pågældende persons, virksomheds eller sammenslutnings primære formål.

§ 1 a. Den, der til personbefordring udlejer eller udlåner et af de i § 1, stk. 1, nævnte motorkøretøjer uden fører, skal have tilladelse hertil.

Stk. 2. Udlån af de i § 1, stk. 1, nævnte motorkøretøjer mellem ikke-erhvervsdrivende foreninger, klubber og lignende sammenslutninger kan ske uden tilladelse.

§ 1 b. Hvis flere plejehjem, ældrecentre eller lignende institutioner er registreret som ejere af et motorkøretøj omfattet af § 1, stk. 1, kan befordring af de pågældende institutioners egne beboere samt hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionerne, der har til formål at vedligeholde

de pågældendes fysiske og psykiske færdigheder, ske uden tilladelse.

§ 1 c. Tilladelse til erhvervmæssig personbefordring eller udlejning af motorkøretøjer udstedes med gyldighed i indtil 5 år. Der kan gives en ansøger flere tilladelser.

Kapitel 2

(Ophævet)

Kapitel 2 a

Kompetenceregler, klageadgang m.v.

§ 2 a. Vejtransportrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter eller af betydelig almen interesse, for så vidt angår udstedelse af tilladelse til erhvervmæssig personbefordring efter § 1, stk. 1, og § 13, stk. 1, 3 og 4, til udlejning m.v. efter § 1 a, om godkendelse som ansvarlig leder i et selskab m.v. efter § 13, stk. 2, om fornyelse af en tilladelse samt om tilbagekaldelse af en tilladelse eller en godkendelse efter § 14, stk. 1-4 og 6.

Stk. 2. Trafikstyrelsen³⁾ træffer afgørelse i alle andre sager og fungerer samtidig som sekretariat for Vejtransportrådet. Trafikstyrelsen kan i forbindelse hermed modtage oplysninger fra organisationer.

Stk. 3. Tilladelser og godkendelser omfattet af stk. 1 og 2 meddeles på nærmere af Vejtransportrådet fastsatte generelle vilkår for virksomhedens udøvelse, herunder fastsættelse af mindsteantallet af passagerer. Dog fastsætter Trafikstyrelsen de nærmere vilkår for internationale tilladelser, som udstedes efter § 1, stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Afgørelser truffet af Vejtransportrådet og Trafikstyrelsen i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 38/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EF-Tidende 2003 nr. L 226, side 4-17).

§§ 3 og 4. (Ophævet)**§ 4 a. (Ophævet)****§§ 5-8. (Ophævet)****Kapitel 3***Udførelse af erhvervsmæssig personbefordring*

§ 9. Erhvervsmæssig personbefordring, der udføres med en tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, eller § 13, stk. 1, 3 eller 4, må kun udføres af

- 1) tilladelsesindehaveren eller en chauffør ansat hos denne,
- 2) en chauffør ansat hos en anden tilladelsesindehaver, idet der kun må ydes betaling for de med udlånet direkte forbundne omkostninger, eller
- 3) en chauffør ansat hos en tilladelsesindehaver, der efter stk. 2 er godkendt til erhvervsmæssigt at udleje chauffører.

Stk. 2. Det kan i tilslutning til en tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring, jf. § 1, stk. 1, og § 13, stk. 1, 3 og 4, eller en tilladelse hertil udstedt inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde godkendes, at indehaveren erhvervsmæssigt udlejer chauffører. Godkendelsen omfatter tillige udlejning af chauffører til udførelse af godskørsel for fremmed regning.

Stk. 3. For godkendelse i henhold til stk. 2 finder bestemmelserne om meddelelse, fornyelse, tilbagekaldelse og bortfald af tilladelser i medfør af § 1, stk. 1, og § 13, stk. 1, 3 og 4, tilsvarende anvendelse.

§§ 10 og 11. (Ophævet)**Kapitel 4***Betingelser for meddelelse af tilladelse*

§ 12. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, og § 1 a kan meddeles personer, der

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er myndige og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 3) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 4) ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr.,
- 5) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed eller busudlejning, jf. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2,
- 7) i faglig henseende er kvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed eller busudlejning og gør det antageligt, at de vil kunne udøve denne på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 om bopæl i Danmark bortfalder i det omfang, dette følger af international aftale eller regler fastsat af transportministeren.

§ 13. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, og § 1 a kan meddeles aktieselskaber eller anpartsselskaber, når selskabet opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 3-5 og 7, 2. led.

Stk. 2. Selskabet skal have ansat en godkendt ansvarlig leder, der faktisk og vedvarende skal forestå virksomhedens buskørsel eller busudlejning. Denne skal opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 1-4, 6 og 7, jf. dog § 12, stk. 2.

Stk. 3. Der kan under de i stk. 1 og 2 nævnte betingelser meddeles tilladelse til andre her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar, kommanditselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

Stk. 4. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1 og 3 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette følger af international aftale eller ved regler fastsat af transportministeren.

Stk. 5. Ved vurderingen af, om selskabet opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 7, 2. led, kan der indgå oplysninger om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre personer med væsentlige interesser i selskabet inden for de seneste 5 år

- 1) er blevet nægtet godkendelse som ansvarlig leder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som ansvarlig leder af et selskab med en tilladelse i henhold til denne lov, lov om godskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf eller
- 2) har været godkendt som ansvarlig leder af eller har haft væsentlige interesser i en bus- eller godskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i denne lov, lov om godskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf,
 - b) i forbindelse med udførelse af erhvervsmæssig personbefordring eller udlejning m.v. groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser omfattet af § 14, stk. 1, nr. 1, litra a-g, eller
 - c) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende har været ansvarlige for.

Kapitel 4 a*Tilbagekaldelse og bortfald af tilladelser m.v.*

§ 14. En tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring, jf. § 1, stk. 1, og § 13, stk. 1, 3 og 4, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 7, 2. led, som følge af, at vedkommende i forbindelse med udførelse af hvervet groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen eller bestemmelser i
 - a) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - b) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af passagerer eller gods og køre- og hviletid,

- c) Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport, Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport med senere ændringer og Den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international Vejtransport (AETR-overenskomsten),
 - d) lovgivningen om euforiserende stoffer,
 - e) miljølovgivningen om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - f) skatte- og afgiftslovgivningen,
 - g) lovgivningen om menneskesmugling eller
- 2) har forfalden gæld til det offentlige på ikke under 100.000 kr.

Stk. 2. En tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring, jf. § 1, stk. 1, og § 13, stk. 1, 3 og 4, kan tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1, og hvis det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 7, 2. led.

Stk. 3. En godkendelse som ansvarlig leder af et selskab m.v., jf. § 13, stk. 2, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 4. En tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring eller en godkendelse som ansvarlig leder af et selskab m.v. kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2 eller af bestemmelsen om bortfald i § 16, stk. 1, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse af en tilladelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 5. En tilladelse til international buskørsel, jf. § 1, stk. 2, nr. 1, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, eller såfremt en fører eller en anden, der optræder i virksomhedens interesse, gentagne gange groft har overtrådt vilkårene for tilladelsen.

Stk. 6. En tilladelse til udlejning m.v. efter § 1 a og § 13, stk. 1, 3 og 4, eller en godkendelse som ansvarlig leder af et selskab, der har tilladelse til udlejning efter § 13, stk. 2, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1, litra a, e og f, nr. 2, og stk. 4, nævnte betingelser. En tilladelse som nævnt i 1. pkt. kan endvidere tilbagekaldes, hvis en ansat eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1, litra a, e og f, og hvis det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 7, 2. led. Ved overtrædelse af de i stk. 1, nr. 1, litra b, nævnte bestemmelser om indretning, udstyr og tilbehør gælder 1. og 2. pkt. tilsvarende.

Stk. 7. Tilbagekaldelse af en tilladelse eller tilbagekaldelse af en godkendelse som ansvarlig leder af et selskab m.v., jf. § 1, stk. 1 og 2, nr. 1, § 1 a, stk. 1, og § 13, sker på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

§ 14 a. I forbindelse med behandling af sager om tilbagekaldelse af tilladelser til erhvervsmæssig personbefordring eller udlejning m.v. kan myndighederne i nødvendigt omfang

videregive oplysninger til tilladelsesindehaveren om overtrædelse af bestemmelser omfattet af § 14, stk. 1, nr. 1, som en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, har begået i forbindelse med udførelse af hvervet.

§ 15. En afgørelse om tilbagekaldelse efter § 14 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse af en afgørelse om tilbagekaldelse efter § 14, stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 4 og 5, eller § 14, stk. 6, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 4, skal inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen, fremsættes over for Trafikstyrelsen, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. En afgørelse om tilbagekaldelse efter § 14, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, eller § 14, stk. 6, jf. stk. 1, nr. 1, litra a, e og f, skal på begæring af indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen indbringes for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, og sagen behandles i disse tilfælde i strafferetsplejens former.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at tilladelsen ikke kan fornys på grund af, at ansøgeren ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 4 og 7, 2. led, eller i § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 4 og 7, 2. led.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge § 14, stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 6, jf. stk. 1, nr. 2, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 4, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling, skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden eller busudlejningen ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge § 14, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 4 og 5, § 14, stk. 6, jf. stk. 1, nr. 1, og stk. 4, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 7, 2. led, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 5. En tilbagekaldelse efter § 14 kan, for så vidt tilladelsen er givet i henhold til § 1, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, § 1 a eller § 13, til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen om tilbagekaldelse. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre, og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 16. Tilladelsen eller godkendelsen bortfalder, hvis indehaveren af en tilladelse eller godkendelse afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 1-3 eller § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. En tilladelse udstedt til et selskab efter § 13 bortfalder, hvis den godkendte ansvarlige leder fratræder virksomheden.

Stk. 3. En tilladelse, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 2, nr. 1, bortfalder, hvis en tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring bortfalder efter stk. 1 eller stk. 2, tilbagekaldes efter § 14, eller nægtes fornyet på grund af, at ansøgeren ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 4-7, eller § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 4, 5 og 7, 2. led.

Stk. 4. Efter anmeldelse inden 14 dage til den myndighed, der har givet tilladelsen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner der har anmeldt betalingsstandsning, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med frtagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil seks måneder fra dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

Stk. 5. Efter anmeldelse til Trafikstyrelsen inden 14 dage efter den ansvarlige leders fratræden kan et selskab, der har fået tilladelse efter § 13, i en periode på op til 3 måneder midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på ansættelse af en ny ansvarlig leder, der opfylder de fastsatte krav, jf. § 13, stk. 2, og § 12, stk. 1, nr. 1-4, 6 og 7, jf. dog § 12, stk. 2. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

§ 17. En tilladelse, der er tilbagekaldt, frakendt eller bortfaldet, jf. §§ 14 og 16, skal straks afleveres til den myndighed, der har givet tilladelsen.

Stk. 2. Politiet kan tilbageholde et motorkøretøj, med hvilket der udføres personbefordring i strid med loven eller forskrifter fastsat i medfør heraf.

Stk. 3. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelse efter stk. 2 finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelse kan ske, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte bestemmelser.

Kapitel 4 b

Fælles regler

§ 18. Transportministeren kan fastsætte regler om

- 1) anvendelse eller gennemførelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om buskørsel med motorkøretøjer samt af tilsvarende aftaler med andre lande,
- 2) undtagelse fra kravet om tilladelse, herunder tilladelsesfrit udlån, jf. § 1 a, stk. 2,
- 3) ansøgningers indhold samt om de økonomiske og faglige krav, en ansøger skal opfylde,
- 4) fremgangsmåden ved udstedelse af tilladelser, herunder om høring af myndigheder og organisationer,
- 5) gebyr for behandling af ansøgninger og for meddelelse af tilladelse og godkendelse,
- 6) gebyr for udstedelse af kvalifikationsbeviser til chauffører,

- 7) afmærkning af køretøjer og kontrolforanstaltninger, herunder for den kørsel, der er undtaget fra kravet om tilladelse,

- 8) meddelelse af godkendelse i henhold til § 9, stk. 2,

- 9) udnyttelse af tilladelse i henhold til § 1 a.

Stk. 2. Indehaveren af en tilladelse til vognmandsvirksomhed skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.

Stk. 3. Tilladelsen skal udnyttes af den virksomhed, der har opnået denne, og den kan hverken helt eller delvis overgå til andre.

Stk. 4. Offentlige myndigheder skal efter anmodning give Trafikstyrelsen enhver oplysning om motorkøretøjers registreringsforhold.

§ 18 a. (Ophævet)

§ 18 b. Transportministeren kan bemyndige andre offentlige myndigheder eller private organisationer eller virksomheder til at varetage administrationen og træffe afgørelser i medfør af de regler, der er fastsat for at gennemføre De Europæiske Fællesskabers direktiv om grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej. Transportministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om godkendelse af sådanne myndigheder, organisationer eller virksomheder og i øvrigt fastsætte regler for deres virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

§ 19. (Ophævet)

§ 20. Transportministeren fastsætter regler for de motorkøretøjer, der anvendes til den af denne lov omfattede kørsel, med hensyn til indretning, udstyr og benyttelse. Transportministeren fastsætter endvidere regler om kvalifikationskrav til føreren af disse motorkøretøjer.

Kapitel 4 c

Hæftelse ved international kørsel

§ 20 a. Den registrerede ejer eller bruger af et motorkøretøj, som oprindeligt er indrettet til befordring af flere end 9 personer, føreren medregnet, hæfter over for føreren af køretøjet og andre personer, der er tilknyttet dennes virksomhed og efter dennes anmodning deltager i og medvirker til erhvervsmæssig personbefordring, for udgifter, der opstår under kørsel i udlandet, til behandling m.v. i udlandet og hjemtransport i forbindelse med sygdom.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den pågældende ved sin ansættelse svigagtigt har fortiet sygdommen, denne er selvforskyldt eller udgifterne afholdes efter

- 1) lovgivningen om arbejdsskadeforsikring,
- 2) lovgivningen om offentlig sygesikring,
- 3) bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, med senere ændringer eller

- 4) bestemmelser i internationale overenskomster om social sikring.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til retshjælp og lignende udgifter, der opstår under kørsel i udlandet i tilfælde af konflikter med udenlandske myndigheder som følge af handlinger eller undladelser, der har en naturlig forbindelse med transportens udførelse.

Stk. 4. Den, der hæfter efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine eventuelle forpligtelser, forinden et køretøj kører ud af landet.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om hæftelsen, herunder om dens omfang efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, og om sikkerhedsstillelsen efter stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om fritagelse for sikkerhedsstillelse ved kørsel inden for nærmere angivne områder.

Kapitel 5

(Ophævet)

Kapitel 6

Straffebestemmelser

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1 og 2, § 1 a, § 9, stk. 1, § 13, stk. 2, 1. pkt., § 17, stk. 1, § 18, stk. 2 og 3, eller § 20 a, stk. 4,
- 2) overtræder vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af denne,
- 3) overtræder bestemmelser, der er indeholdt i De Europæiske Fællesskabers forordninger om buskørsel eller
- 4) erhvervsmæssigt udlejer chauffører uden at være godkendt hertil efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 22 a. Ved særlig grove eller gentagne overtrædelser af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør heraf kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motorkøretøj, såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af lovgivningen, og såfremt konfiskation ikke er urimelig.

Stk. 2. I øvrigt gælder straffelovens bestemmelser om konfiskation.

Kapitel 7

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 23. Tilladelser i henhold til lov om omnibuskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 346 af 14. juli 1970, som ændret ved lov nr. 364 af 13. juni 1973, der er udstedt inden et af transportministeren fastsat tidspunkt, forbliver i kraft. Bestemmelserne i §§ 13, 14, 15, 16, 17 og 22 gælder også for disse tilladelser.

§ 24. Loven træder i kraft den 1. april 1978.

Stk. 1, 2. pkt. (Udeladt)

Stk. 2-4. (Udeladt)

§ 25. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 364 af 6. juni 1990 om ændring af lov om buskørsel (Busloven), der angår § 1, § 4, § 5, stk. 4 og 5, § 6, stk. 1 og 2, § 10, § 12, § 13, stk. 1-4, § 14, stk. 1-3, § 15, stk. 1-4, § 16, stk. 1 og 2, § 17, stk. 2, § 18, § 21, stk. 1, 3 og 4 og § 22, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 1990.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 840 af 18. december 1991 om ændring af lov om buskørsel, der angår § 12, stk. 1, nr. 5 og 8, § 13, stk. 1 og 2, § 14, stk. 2-4, og § 15, stk. 1-5, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 1992.

Lov nr. 386 af 22. maj 1996 om ændring af forskellige lovbestemmelser om umyndighed m.v. (Ændringer som følge af værgemålsloven), der angår § 12, stk. 1, nr. 3, og § 16, stk. 2, jf. ændringslovens § 33. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 34

Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Lov nr. 500 af 12. juni 1996 om ændring af lov om buskørsel, der angår § 1 a, § 12, stk. 1 og stk. 1, nr. 7 og 8, § 13, stk. 1 og 2, § 14, stk. 2 og 3, § 15, stk. 3 og 5, § 18, stk. 1, nr. 2, 5, 6 og 7 og stk. 3 og § 22, stk. 1, nr. 1, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1997. Erhvervelse af den i § 1, nr. 2, nævnte tilladelse skal være foretaget senest den 1. juli 1997.

Lov nr. 399 af 2. juni 1999 om ændring af lov om buskørsel, lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik og lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet samt om ophævelse af lov om international buskørsel (Skærpet kontrol med tunge køretøjer, fjernbuskørsel, definitionsbestemmelser, kompetenceregler, forsøgsordninger m.v.), der angår §§ 1, 1a, 1b, 1c, 2 og 2a, § 3, stk. 1, nr. 1 og 4, § 3, stk. 2 og 3, § 7, 1. pkt., § 12, stk. 1, nr. 4 og stk. 2, § 13, stk. 1, 2 og 5, § 14, § 14a, § 15, stk. 1-5, § 16,

stk. 1 og 2, § 17, stk. 2 og 3, § 18, stk. 1, nr. 2 og 6-8, § 18a, § 20a, § 21, stk. 1 og 4, § 22 stk. 1, nr. 1, og stk. 3, og § 22a, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 1999. Dog træder § 1, nr. 4, og § 3, nr. 2, i kraft den 1. juli 2000.

Stk. 2. Lov nr. 254 af 22. maj 1974 om international buskørsel ophæves.

Stk. 3. Tilladelser udstedt i henhold til § 11, stk. 1, i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 16. december 1996, og i henhold til § 1 i lov nr. 254 af 22. maj 1974 om international buskørsel forbliver i kraft efter deres indhold.

Stk. 4. Tilladelser udstedt i henhold til § 3, nr. 4, i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 16. december 1996, forbliver i kraft efter deres indhold. Færdselsstyrelsen træffer efter ansøgning afgørelse om ændring af vilkår i disse tilladelser. Færdselsstyrelsen træffer afgørelse om ændring af vilkår, hvor en busrute går over Kattegat, uanset om bussen overføres eller ønskes overført med færgen eller ej.

§ 5

Forslag til revision af § 3, stk. 1, nr. 4, og § 18 a i lov om buskørsel fremsættes for Folketinget i folketingsåret 2003-04.

Lov nr. 1121 af 29. december 1999 om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Chaufførvikarer), der angår § 1, stk. 1, § 2 a, stk. 2 og 3, kapitel 3, § 18, stk. 1, nr. 7 og § 22, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, jf. ændringslovens § 2. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. april 2000.

Lov nr. 407 af 6. juni 2002 om ændring af lov om buskørsel, lov om godskørsel og lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet (Liberalisering af fjernbuskørsel og sammenlægning af Persontrafikrådet og Vejtransportrådet), der angår § 1, stk. 5, § 2, stk. 1, 3 og 4, § 2 a, stk. 1-4, § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, § 4 a, stk. 1-3, § 7, § 8, § 18 a, § 19 og kapitel 5, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2002.

Lov nr. 474 af 9. juni 2004 om ændring af lov om buskørsel og lov om godskørsel (Fjernbuskørsel, menneskesmugling,

transport af dyr, ansvar for økonomiske vanskeligheder samt bortfald af tilladelser), der angår § 4 a, stk. 3, § 13, stk. 5, § 14, stk. 1, nr. 1, litra e-g og § 16, stk. 2, 3 og 5, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2004.

Lov nr. 582 af 24. juni 2005 om trafikskoler, der angår § 1, stk. 2 og 5, § 1c, 1. pkt., kapitel 2, § 2a, stk. 1, 2 og 3, 2. pkt., §§ 3-7, § 14, stk. 5, 6 og 8, § 15, § 15, stk. 5, § 16, stk. 3, § 18, stk. 1, nr. 8 og 9, § 18a, § 19 og § 22, stk. 1, nr. 1, jf. ændringslovens § 37. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 32

Transport- og energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan fastsætte, at lovens enkelte bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter⁴⁾.

Lov nr. 553 af 6. juni 2007 om ændring af lov om buskørsel og lov om godskørsel (Grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskrav til chauffører), der angår lovens titel, § 18, stk. 1 og 2 og § 18b, jf. ændringslovens § 1. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kilde-skatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), der angår § 18, stk. 2 og § 22, stk. 1, nr. 1, jf. ændringslovens § 126. Ændringsloven indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2.
Stk. 1, 2. pkt. (Udeladt)
Stk. 2. (Udeladt)

Transportministeriet, den 8. september 2010

HANS CHRISTIAN SCHMIDT

/ Carsten Falk Hansen

-
- ²⁾ Betegnelsen for ministeren er i hele lovbekendtgørelsen ændret til transportministeren som følge af kongelig resolution af 23. november 2007.
- ³⁾ Den 15. april 2010 er Trafikstyrelsen og Færdselsstyrelsen sammenlagt til en fælles styrelse Trafikstyrelsen.
- ⁴⁾ De pågældende ændringer trådte i kraft den 1. januar 2007, jf. bekendtgørelse nr. 1309 af 12. december 2006.